

Veljið flokkin, ið kann og vil

Sum vanligt undan vali, hevur aftur í ár verið førd ein heil herferð móti Javnaðarflokkinum. Ikki so at skilja, at hetta ikki eisini er vanligt millum valini, men hesaferð er líkt til, at Tjóðveldisflokkurin hevur sæð sum sína høvuðsuppgávu at knúsa Javnaðarflokkin. Hinir eru líka sum dotnir burtur imillum. Men Harraguð, hetta er jú sum sagt heilt vanligt, og Javnaðarflokkinurin toli tað. Og vit vita jú, at hesin flokkur hevur verið so mikið til arbeiðis, at okkurt liggur eftir hann, sum eisini kann finnast at. Tað er meiri enn sigast kann um so mangar aðrar flokkar.

Men hvat feilar so tjóðveldisfólki. Tey eru um at gera, at buksurnar av ill-sinni yvir Javnaðarflokkin. Flokkurin verður skirdur bæði líkt og ólíkt, mest ólíkt. Men rimiligt. Tá ein er heilt niðrurdirin í ómegd, er vanlig bara ill-sinnið eftir. Og Tjóðveldisflokkurin hevur ongantið verið annað enn ein sápublaðra, sum hongur skyggir fin í alskins litum í luftini, men bestur, fyrsta norðið verður við hana. Vit hava aftur í ár høyrð sama mjelli um tjóðskaparandan og frælsið, sum vit eru von við. Ikki eitt orð um, hvussu farast skal fram, eftir at fólk hava valt hetta frælsið. Sama lagið sum hjá øllum øðrum flokkum, sum einki hava at føra fram í einum valstriði, uttan at túta um, hvussu vanaliga Javnaðarflokkurin hevur stýrt.

14. september leygar-dagin var fullur av rini og hvini um hvussu illa Javnaðarflokkurin skikkaði sær. Mest var tað hatta, Vilhelm segði í útvarpinum, tey høvdu ilt av. Men satt var tað kortini, at betur hevði verið, um Tjóðveldisflokkurin helt seg burtur, so krákurnar sluppu at fluga í friði. Meðan vit eru við krákur tjóðveldismanna, so kann eg ikki lata vera við at hugsa um hatta búmerkið við tjaldinum, sum jagstrar krákuna. Sera tjóðskaparligt. Krákan er kortini so fræg, at hon roynir sum frægast at búleikast her á klettunum eisini í teirri óliviligu vetrartíðini, meðan tjaldrið sleppir sær niður til EF. Symbolskt. Men aftur til 14. Har skrivur Magni Arge, at Atli Dam og Óli Breckmann hava avgjørt sínámillum,

hvussu teir skulu stýra eftir valið. Nú veit eg, at Magni er ikki byttur, men eg visti ikki, at hann var so stuttmintur. Atli Dam hevur greitt sagt frá vegna Javnaðarflokkin, at hesin fer ikki í samgongu við Fólka flokkin, so leingi hesin verður leiddur at verandi Breckmansku linjuni. Hinvegin havi eg bert høyrð ein føroyskan politikara boða frá, at hann fegin vil ganga saman við Fólka flokkinum. Og tað var høvuðsprestur tjóðveldismanna. Men sjálvandi, hvør hevur sína stevnuskára. Alt kann væntast.

Lat bara Tjóðveldisflokkinn leika í sum hann vil. Teir eru komnir í neyð av at eingin, heldur ikki Sambandsflokkurin, tekur teirra loysingarreyð fyrri fult.

Sambandsflokkurin hevur tó heldur einki at bjóða fólki. Vit, sum vóru stóð í Læraraskúlahøllini hetta kvældið, fundur var við luttøku av verandi og fyrrverandi lögmanni, hoyrdu, hvussu ússaligt har er vordíð. Farmaskip og Dollars. Tað var alt. Ikki eitt einasta orð um, hvat væntast kundi frá flokkinum komandi valskíði. Alt við tað gamla. Hevði Sambandsflokkurin rátt seinasta fyra árin, hevði ikki verið gjørt so og so, sum nú Javnaðarflokkurin hevði skipað fyrri. Men hvussu tað annars skuldi verið gjørt, ber bara ikki til at fáa at vita. Og just tað er munurin millum Javnaðarflokkin og restina. Aftur og aftur verður ylt upp um farmaskipini, sum nú knappiga høvdu verið eitt satt gullnam aftur, men sum Javnaðarflokkurin skræddi upp við rót, sleit heysin av o.s.f. Meðan svartkjaftaskipini, sum Javnaðarflokkurin gav loyvi til, ongan sum helt møguleika hava at bera seg, men bert kosta landinum pengar. Nú kann nokk diskutera, hvat dýrari er. Men meðan Javnaðarflokkurin torir at viðganga, at hann hevur mistikið seg, so er hetta ikki galdandi fyrri Sambands- og Fólka flokkin. Tað er nú einaferð menniskjansligt at mistaka seg, og líka so menniskjansligt at geva einum øðrum skuldina. Og hetta hevur borgarliga samgongan 1980—84 sanniliga livað upp til. Tó skal sigast, at Sjálvstýrisflokkurin kortini hevur slept hasum hugsanum um

í valblaði Suðurstreymoyar Javnaðarfelags skrivar Gisleyg Dahl Bonde eina skilgøða grein um matvørugluna. Tað, sum eg havi heft meg við, er tað, sum hon skrivur um Heilsufroðiliga starvsstovuna:

„Tað er at harmast um, at ein so týðandi stovnur sum Heilsufroðiliga Starvsstovan, sum varðar av m.a. heilsustøðu okkara, skal hava so vánaligar umstøður. Tey mugu biða til aðrir stovnar, sum húsast har, eru fluttir út. Ein kundi væntað, at hesin stovnur, sum er av so stórum týðningi, var prioriteraður hareftir, men so er ikki.“

Síðani nevnr Gisleyg tey nógvu ógvusligu projekt, sum ætlan er at seta pengar í og endar við at gera, at vit mugu hugsa meira um at útbyggja eftir tørv og ikki øvugt.

Skilagott. Tá Heilsufroðiliga Starvsstovan hevur so vánaligar umstøður, at hon má biða til aðrir stovnar flyta út, so kunnu tankar minir illa lata vera við at leita til teir stovnar, sum mugu flyta út fyrri at Heilsufroðiliga Starvsstovan skal kunna flyta inn. Hesir stovnar eru í roynd og veru bert Fróðskaparsetur Føroya.

Tann stovnur, sum í síni tíð var gubbi Heilsufroðiliga Starvsstovuna, og fekk hana á fótur og útvegaði henni húsarúm á Debesartroð. Nú er tað hesin stovnur, sum má út. Heilsufroðiliga Starvsstovan hevur nú eins og ein annar geykaungi vaksið seg so stóra, at hon blakar setrið úr reiðrinum.

Fiskirannsóknarstovan fekk fyrri nókrum árum síðani innivist á loftinum á Føroyamálsdeildini, móti at Fiskirannsóknarstovan gav avkall uppá gomlu postmeistarahúsin, sum teir sambært egnu og landsstýrisins upplýsingar høvdu í boði. Setrið skuldi so fáa hesi

í vissum fómum. Og tað eiga teir rós fyrri. Tað hevur ongantið minkað um virðingina fyrri einum manni, at hann tordi at viðganga síni mistøk og rættaði tey.

Hetta kann Javnaðarflokkurin, og hetta vil hann. Ti velja vit tann flokkin tann 8. november. Har eru ikki aðrir møguleikar.

Edvard í Skorðini Joensen

hús, so skjótt Fornminnis-savnið flutti niðan í Hoyvik.

Hvat hendi, jú, tað visti seg, at somu gomlu postmeistarahúsin eisini vóru lovað Landsskjolasavninum, sum eisini hevði hólstrót.

Úrslitið av hesum naiviteti setursins var, at Fiskirannsóknarstovan fekk 4 skrivstovur afturat, Landskjallasavnið uppaftur fleiri skrivstovur, og setrið var hólsliga við sviðusoð.

tjak og meiningar

Geykaungar og setursnaivitetur

Nú verður setrið eisini otað út úr fyrilestrasalinum, sum nú skal brúkast til skrivstovu hjá Heilsufroðiliga Starvsstovuni.

Hesin einasti hægri lærdomsstovnur okkara, sum vit føroyingar, um vit rokna okkum sum mentað tjóð, eiga at kjúkla um, hevur nú ikki so mikið sum eitt rúm, har fyrilestur kann haldast í.

Setrið er sindrað í allar ættir, og leigar seg inn har, sum ein klivi er at finna nærhendis Debesartroð.

Vónandi ger setursráðið ikki aftur ta dáragerð, at lata burturav, aðrenn full víska er fingin fyrri at okkurt betri fæst aftur fyrri.

Eg vóni, at setursráðið við rektaranum á odda vera steinharðir í hesum. Annað hjálpið ikki. Tað kann ikki sigast at vera beinleiðis klókur politikkur at seta landsstovnar til at klandrast um holi, slíkt eigur ikki at koma fyrri.

Setursvinur

Góðu føroyingar!

Eg kann ikki lata vera við at skriva til tykkara nú her upp undir valið.

Eg havi verið búsitandi í Danmark í nógv ár. Eg fylgi væl við í politikki, bæði her og í Føroyum.

Tað undrar meg, hvussu ein maður sum Óli Breckmann kann vera so umhildin millum nógvar føroyingar. Hvat hugsa tit um, tit sum velja hann. Hann er til stóran skaða fyrri Føroyar, ein skemdarblettur.

Her á minum arbeiðs-plássi í Danmark eru m.a. nógvir folka floksmenn, sum ikki skilja, hvat føroyingar vilja við einum manni sum Óla Breckmann. Danir hava sín máta at siga sína hugsan.

Eg hoyri teir ofta siga: „Ja, men det var dog en kedelig fyrri, ham der Ole Breckmann, godt vi ikke har en sådan i Danmark.“

Unkur hoyrist eisini siga: „De der færingar er nok ikke så dumme alligevel. De søger for at han får så mange stemmer så han kan komme her i Folkettinget, så er de af med ham, men, hvorfor skal det gå ud over os?“

Ja, hatta er almannatos her millum fólk, sum hava áhuga fyrri politikki.

Eg biði tykkum, góðu landsmenn, hugsid tykkum um, aðrenn tit fara á val. Spillið ikki tykkara atkvøðu, ger tað ikki so, at Føroyar verða stýrdar av einum manni, sum eg og aðrir føroyingar búsitandi uttanlands, hava skomm av. Hann vil ikki Føroyum nakað gott. Halda tit, hann kann gera Føroyar til eitt betri land? Eru tit greið yvir, hvussu gott land Føroyar eru?

Tað eru nú liðin 34 ár síðan, eg flutti úr Føroyum, og at teimum 34 ár-

unum havi eg búið í 10 ár í Suðuramerika. Tá eg kom aftur til Danmarkar, kundi eg siggja, at tann einasti politiski flokkurin, sum eg kundi atkvøða fyrri, var og er Sosialdemokratiið. Hesin flokkur hevur gjøgnum árin gjørt Norðurlond til tað, tey eru í dag, og tað sama er í Føroyum. Hesi lond eru í dag fyrimyndin hjá teimum fá-tæku londunum, og um fólk í teimum londunum fekk loyvi til at ráða (sum vit hava), so vildu tey avmyndað okkara land, fyrri ein dag at fingið tað líka gott sum vit. Veljið ikki Óla Breckmann, ti hann verjir stýrim í teimum fá-

tæku londunum. Hann veit neyvan, hvat hann tosar um. Hevur hann nakrantíð búið har? Eg havi, og ti veit eg, at hann vil ikki Føroyum nakað gott.

Men, um tit vilja, at Føroyar skulu brótast niður, so veljið hann. Men vilja tit varðveita Føroyar sum eitt land, vit kunnu vera erin av, eitt land, vit aldrin skulu hava skomm av, so veljið Javnaðarflokkin, fyrri Føroyar og allar føroyingar.

Vinarligar heilsur og gott val.

Poul Hansen,
Danmark

Landssjúkrahúsið 100 Tórshavn

1. Assistentstarv!

A barnadeild B4 á Landssjúkrahúsinum er starvið sum 1. assistentur leyst til setan 1. november 1988 ella eftir avtalu.

Deildin er blandað heiliráð/skurðeild við plássi til 21 børn í aldrinum 0—14 ár.

Krav til umsøkjara:

Sjúkrasystir við royndum innan røkt av børnum
Góð samstarvsevni
Áhuga fyrri leiðslu

Nærri fæst at vita um starvið við at venda sær til deildarsjúkrasystir Tove Thomsen, tlf. 13540 lokal 104, ella fyrirstøðukvinnuna lokal 127.

Skrivlig umsókn skal sendast til: Fyrirstøðukvinnuna, Landssjúkrahúsið, 100 Tórshavn.